

گفت‌وگو با کاظم نوربخش، بازیگر فیلم «قایق سواری در تهران»

آرزوی همکاری با صدرعاملی برایم محقق شد

ویژه جشنواره فیلم فجر

داودنژاد، محمد بحرانی، بنیتا افشاری، آرمیتا قبادی و کسری پرتوی از بازیگران این فیلم هستند.

در ادامه کاظم نوربخش، بازیگر این فیلم درباره جزئیات نقشش و همکاری با رسول صدرعاملی گفته است.

■نقشم کمدی نیست

نوربخش درباره چگونگی پیوستنش به این پروژه گفت: بنده به دعوت آقای صدرعاملی به پروژه اضافه شدم و انتخاب من مستقیماً از سوی خود ایشان صورت گرفت. هرچند که زمان بازی‌ام در این فیلم طولانی نبود اما بسیار خاطره‌انگیز و دلچسب شد.

وی ادامه داد: نقش من کمدی نبود. نقش من درباره یک آشپز است که در رستوران کار می‌کند. سحر دولتشاهی نقش مقابل من است. این دو برنامه‌ها و ایده‌هایی دارند که در طول داستان تصمیم می‌گیرند آن‌ها را اجرا کنند تا مسیر کاریشان را توسعه دهند، اما... این بازیگر درباره همکاری با رسول صدرعاملی نیز عنوان کرد: این تجربه برای من بسیار ارزشمند بود. آقای صدرعاملی کارگردانی درجه یک هستند و همکاری با ایشان یکی از آرزوهای من بود. من همیشه آثار ایشان را دوست داشتم و زمانی که برای این پروژه دعوت شدم، واقعاً خوشحالی عجیبی را تجربه کردم. خدا را شکر می‌کنم که این اتفاق افتاد.

او درباره چالش‌های ایفای این نقش افزود: واقعاً در طول کار هیچ سختی وجود نداشت و چالشی برایم ایجاد نشد. آقای صدرعاملی تنها چند پیشنهاد بسیار خوب و سازنده در روند کار مطرح کردند و مشورت‌هایی داشتیم؛ مثلاً اینکه اگر فلان صحنه یا بازی به شکل دیگری اجرا شود، چه نتیجه‌ای خواهد داشت. همچنین

پروژه سینمایی که در دست دارند، برای من یک نقش اصلی در نظر گرفته‌اند که امیدوارم این اتفاق به‌زودی رقم بخورد.

کاظم نوربخش در خصوص تیم سازنده و کارگردانی بیان کرد: چه از نظر بازیگری و چه از نظر کارگردانی، با یک تیم کاملاً حرفه‌ای و درجه‌یک روبه‌رو بودیم؛ مجموعه‌ای که از نظر کیفیت و انسجام، برای من یادآور گروه‌های حرفه‌ای دیگر مانند گروه سعید آقاخانی در «نون‌خ» بود.

■سطح جشنواره بهتر شده است

بازیگر فیلم قایق سواری در تهران، شانس دریافت سیمرغ برای این فیلم را بالا دانست و بیان کرد: باید صادقانه بگویم اطلاع دقیقی از سایر آثار جشنواره ندارم، اما با توجه به کیفیت تیم فیلم، به نظر این اثر در چند بخش شانس دریافت جایزه را خواهد داشت و قابلیت‌های قابل توجهی برای دیده شدن در جشنواره دارد.

نوربخش با تأکید بر اینکه جشنواره فجر در ادامه مسیر هنرمند مؤثر است، گفت: این جشنواره یکی از اصلی‌ترین و مهم‌ترین رویدادهای سالانه فرهنگی و هنری در ایران است. بسیاری از هنرمندان تلاش می‌کنند آثار خود را به این جشنواره برسانند و بدون شک افرادی که در این جشنواره انتخاب می‌شوند یا جایزه دریافت می‌کنند، چه در حوزه فیلم‌برداری، عکاسی، بازیگری، کارگردانی یا موسیقی، در مسیر حرفه‌ای آینده‌شان به شکل قابل توجهی برجسته می‌شوند و این اتفاق می‌تواند زمینه‌ساز فرصت‌ها و اتفاق‌های بهتر برای آن‌ها باشد.

کاظم نوربخش که سال گذشته با فیلم «خاطی» در جشنواره حضور داشته، در پایان عنوان کرد: جشنواره هر سال در حال بهتر شدن است. امیدوارم هر سال برابرت‌ر و بهتر شود و اتفاق‌های بسیار خوبی برای فرهنگ و هنر کشورمان رقم بخورد.

صبا کریمی | فیلم سینمایی «جانشین» به کارگردانی مهدی شامحمدی و تهیه‌کنندگی روح‌الله سهرابی محصول انجمن سینمای انقلاب و دفاع مقدس بنیاد فرهنگی روایت فتح است که روزگشته نخستین نمایش خود را در چهل و چهارمین جشنواره فیلم فجر تجربه کرد. این فیلم روایتی از زندگی شهید حسین املاکی از شهدای شاخص استان گیلان است که به «همت گیلان» شهرت دارد و به نقش سرنوشت‌ساز وی به عنوان جانشین لشکر قدس گیلان در طراحی و اجرای عملیات بزرگ و پیچیده نصر ۴ می‌پردازد. آرمان درویش در این فیلم نقش شهید املاکی را ایفا می‌کند و امیر آقایی، شکیب شجره، پیام احمدی‌نیا، هادی شیخ‌الاسلامی، سارا توکلی، پیمان نوری و... از دیگر بازیگران این فیلم سینمایی هستند.

مهدی شامحمدی در نخستین تجربه فیلم‌سازی‌اش با «مجنون» در چهل و دومین جشنواره فجر حضور داشت و توانست چهار سیمرغ بلورین از مجموع ۱۴ نامزدی را کسب کند. با او درباره ساخت فیلم تازه‌اش به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه می‌خوانید.

شامحمدی با اشاره به استقبال خوب مخاطبان از «مجنون» و اینکه در فیلم جدیدش باز هم به سراغ یکی دیگر از قهرمانان جنگ رفته، می‌گوید: متأسفانه در سینمای ایران قهرمانان واقعی معرفی نشده‌اند و به همین دلیل وقتی چنین فیلم‌هایی ساخته می‌شود، شاهد استقبال گسترده‌ای هستیم که البته موجب دلگرمی است. زمانی که مجنون اکران شد من در حال فیلم‌برداری «جانشین» بودم و طبیعتاً استقبال مردم از آن فیلم روی کار جدید هم تأثیرگذار بود، اما اینکه چرا باز به سراغ چنین سوژه‌ای رفتم به این موضوع برمی‌گردد که مدت‌هاست دوستانم شهدایی مختلفی را معرفی می‌کنند که درباره آن‌ها فیلم بسازم و همچنین این اتفاق سبب می‌شود بتوانم تجربه‌های جدیدی داشته باشم.

■هر لحظه این قهرمان بزرگ برایم جذاب‌تر می‌شد

وی درباره دلایل انتخاب داستان زندگی شهید املاکی تأکید می‌کند: زمانی که تصمیم داشتم فیلم دوم‌را بسازم ابتدا ذهنم به سمت قهرمانان شهید شناخته شده جنگ می‌رفت، اما یکی از مسئولان فرهنگی، آقای سهرابی، حسین املاکی را معرفی و در مورد ایشان صحبت کرد.

آن زمان اسم این شهید را شنیده بودم، اما شناخت زیادی از او نداشتم. پیشنهاد آقای سهرابی سبب شد به پژوهش در مورد زندگی حسین املاکی بپردازم. هر چه بیشتر مطالعه می‌کردم، این قهرمان بزرگ برایم جذاب‌تر می‌شد.

او تأثیرگذاری زیادی در جنگ داشت و شاید بتوان گفت از بسیاری از شخصیت‌های شناخته شده ما از لحاظ تأثیرگذاری جایگاه ویژه‌تری دارد، اما متأسفانه به دلیل اینکه حسین املاکی کمتر شناخته شده، نامش هم کمتر

به یک فیلم‌اولی بسپرد و خودش

تهیه‌کنندگی اثر را برعهده گیرد. او امسال با «زنده‌شور» به جشنواره فیلم فجر آمد که قصه فیلمش وام گرفته از چند پرونده واقعی است. دانشی همچنین فیلم‌نامه «گیس» و «اردو-بهبشت» را هم نوشته که قصه آن‌ها را از لایه‌لای پرونده‌های قضایی بیرون کشیده است. او در این سال‌ها به خاطر ارتباط خوبی که با دستگاه قضاداشته، توانسته‌اند دل

انبوه پرونده‌های قضایی برای فیلم‌ها و فیلم‌نامه‌هایش خوراک خوبی پیدا کند و با وجود تکرار این پرونده‌های خاص، امسال با چند فیلم‌نامه و کارگردانی یک اثر حضور دارد. «زنده‌شور» ماجرای آخرین ساعات چند محکوم به «قصاص» و تلاش نماینده دادستان برای گرفتن رضایت و بخشش از اولیای دم پای چوبه دار است.

فیلم با دقایقی نفسگیر و قاب‌هایی تماشایی از غسل توبه محکومان آغاز می‌شود. لحظات نزدیک به پایان عمر این پنج محکوم اعدامی، چنان تلخ و عذاب‌آور است که اشک بیننده را درمی‌آورد و او را تحت تأثیر قرار می‌دهد به ویژه صحنه مواجهه خانواده نخستین محکومی که برای اجرای حکم پای چوبه دار می‌رود. یکی از امتیازات نیمه‌اول فیلم را می‌توان بازی خوب امیر جعفری برشمرد که به‌خت او برای گرفتن سیمرغ بهترین بازیگر مکمل مرد را محتمل می‌کند.

همان طور که کاظم دانشی با گرفتن یک بازی خوب از پژمان جمشیدی در «علف‌زار» مسیر بازیگری این کمدین را تغییر داد، همان الگوراوی «بهرام افشاری»

گفت‌وگو با کارگردان فیلم سینمایی «جانشین» که روایتی از زندگی شهید املاکی است

مغز متفکر «نصر ۴» روی پرده نقره‌ای

حسین املاکی شهادت خاصی داشته اما همان طور که در فیلم مجنون این صحنه را به نمایش درنیاوردیم و سعی کردیم در اوج یک لحظه جذاب خلق کنیم، در «جانشین» نیز همین گونه خواهد بود و فیلم با لحظات جذابی به پایان می‌رسد

به گوش مردم رسیده است. ولی خوشحالم که این فرصت برای ما فراهم شد تا درگیر این پروژه شویم و درباره او فیلم بسازیم.

این کارگردان در ادامه درباره هسته اصلی قصه عنوان می‌کند: در طول پژوهش، تم اصلی داستان شکل گرفت و با یک تیم نویسنده مشغول نگارش فیلم‌نامه شدیم. داستان در یک بازه زمانی ۴۰ تا ۵۰ روزه در جریان عملیات نصر ۴ در خرداد و تیر سال ۶۴ در منطقه غرب ایران و کردستان عراق اتفاق می‌افتد. پس از تکمیل فیلم‌نامه، پیش تولید سه ماهه و تولید

نگاهی به درام تلخ و ملتهب «زنده‌شور»

یک بیانیه طولانی برای بخشش

پیاده کرده‌است، افشاری در نقش مرتضی زند به عنوان نماینده دادستان برای اجرای حکم قصاص محکومان به زندان می‌آید و یک بازی خوب و کم‌نقص در این فیلم دارد. دیالوگ‌های او با یک روحانی جوان و تازه‌کار، موقعیت‌های تأمل برانگیزی را در اثر خلق می‌کند.

درام در نیمه اول، پرتنش، التهاب‌آور و خوش‌ریتم است. فیلمساز لحظاتی آزاردهنده و تلخ از قصاص را نشان می‌دهد که البته حق قانونی و شرعی اولیای دم است اما در آن سو، خانواده قاتل را هم نشان می‌دهد که لبه افتادن در قعر عذاب بی‌پایان هستند. فیلمساز با نمایش این سکاسن‌های تکان‌دهنده تلاش دارد مانند شخصیت اصلی قصه، هر آنچه در توان دارد را به کار گیرد تا اولیای دم را برای بخشش، راضی کند.

فیلم تا نیمه راه با قصه‌ای پرکشش و بازی‌های خوب بهرام افشاری، عرفان ناصری، امیر جعفری، حامد بهداد و به خصوص تورج الوند (در نقش روحانی) خوب پیش می‌رود، اما از جایی که روال اعدام و بخشش از قاعده خارج می‌شود و مرتضی زند که ناظر اجرای احکام است، پا را فراتر از اختیارات قانونی‌اش می‌گذارد، ریتم اثر به هم می‌خورد و فیلم در دام شعارزدگی و بیانیه‌خوانی می‌افتد. مرتضی زند از نیمه دوم فیلم در قامت یک سوربرمن ظاهر می‌شود که باورپذیری را برای مخاطب دشوار می‌کند.

نیمه دوم درام چنان به لحاظ محتوایی افت می‌کند و هندی می‌شود که مخاطب را از یک پایان تماشایی، دلسرد می‌کند. اگرچه روحیه دادخواهی و گفت‌وگو بین بخشش از سوی نماینده دادستان، ستودنی است اما وقتی روی دور شعار دادن و بیانیه‌خوانی می‌افتد، نبض اثر از دست فیلمساز در می‌رود و جنبه‌های اعتراضی کار هم به محاق می‌رود. نسخه اکران جشنواره فیلم، زیاده‌گو و شعارزده‌است و اگر فیلمساز در تدوین اکران سینمایی به نسخه‌ای جمع و جور به ویژه با حذف بخش‌های اضافی نیمه دوم برسد، «زنده‌شور» یکی از فیلم‌های چنجالی در فصل جدید اکران‌های سینمایی خواهد بود و البته یکی از آثاری که در این دوره از جشنواره فیلم فجر، دست خالی از تالار وحدت بیرون نمی‌رود.

دوماه را پشت سر گذاشتیم و پس از آن به بخش پست‌پروداکشن وارد شدیم.

■همان مسیر «مجنون» را دنبال کردیم

شامحمدی درباره فضای این فیلم و شباهت‌های آن به ساختار «مجنون» می‌گوید: فیلم از نظر ساختاری مشابه مجنون است که آن

فیلم هم مربوط به برهه‌ای از زندگی مهدی زین‌الدین در عملیات خیبر در زمستان سال ۶۲ بود.

در این فیلم نیز زندگی حسین املاکی در ماه‌های خرداد و تیر سال ۶۴ را روایت و همان مسیر و شرایط مشابه را دنبال می‌کنیم. از نظر تولید و پروداکشن‌ها هم از جهاتی خیلی پر و پیمان‌تر از «مجنون» است و شاید حجم صحنه‌های جنگی از آن فیلم کمتر باشد، ولی متنوع‌تر است. وی در ادامه به سختی‌های تولید فیلم جنگی اشاره می‌کند و می‌افزاید: کار کردن در کوهستان بسیار دشوارتر از دشت‌های جنوب است و جغرافیای آن، فیلم را از نظر بصری و فنی پیچیده‌تر کرده است، اما همان حجم جنگی که داریم خیلی پروداکشن متفاوتی دارد و با فشار زیاد در سکانس‌های جنگی همراه بود.

■«جانشین» با لحظات جذاب به پایان می‌رسد

وی با بیان اینکه در این فیلم هم همچون مجنون که شهادت مهدی زین‌الدین را نشان ندادیم، همان روال طی می‌شود، می‌گوید: حسین املاکی شهادت خاصی داشته اما همان طور که در فیلم مجنون این صحنه را به نمایش درنیاوردیم و سعی کردیم در اوج یک لحظه جذاب خلق کنیم، در «جانشین» نیز همین گونه خواهد بود و فیلم با لحظات جذابی به پایان می‌رسد. وی در پایان درباره پیش‌بینی خود از بازخورد مخاطبان پس از تماشای فیلم بیان می‌کند: خودم از نتیجه کار راضی هستم و هر کسی که در این پروژه حضور داشته، سهم بزرگی در موفقیت آن داشته است. با این حال من نمی‌توانم داور خوبی باشم، اما بازخوردها حاکی از این است که این فیلم می‌تواند تأثیرگذار باشد. درباره مخاطب ایرانی